

βαθμός

βαθμός, ο, ουσ. [*<αρχ. βαθμός <βαίνω (= βαδίζω)*], ο βαθμός. **1.** ο αριθμός που δείχνει την επίδοση ή την ικανότητα κάποιου που κρίνεται, ή ο αριθμός που δείχνει το αποτέλεσμα κάποιου αθλητή ή ομάδας που διαγωνίζεται, η βαθμολογία: «τελείωσε το λύκειο με βαθμό άριστα || η ομάδα μας πήρε το πρωτάθλημα, γιατί με τη λήξη του πρωταθλήματος ήταν πρώτη σε βαθμούς». **2.** η σειρά που κατέχει κανείς σε κάποια ιεραρχία (υπαλληλική, στρατιωτική ή εκκλησιαστική): «έχει υψηλό βαθμό μέσα στον κρατικό μηχανισμό || αποστρατεύτηκε με το βαθμό του συνταγματάρχη || ξεκίνησε απλός υπάλληλος κι έφτασε στο βαθμό του υποδιευθυντή».

- *ανάκριση τρίτου βαθμού*, βλ. λ. [ανάκριση](#).

- *βάζω βαθμό*, (για καθηγητές ή κριτές) βαθμολογώ: «τι βαθμό έβαλες στον τάδε μαθητή στο μάθημα της Ιστορίας; || τι βαθμό έβαλες στον τάδε αθλητή στο μονόζυγο;».

- *βγάζω βαθμό*, βλ. φρ. *βάζω βαθμό*.

- *μέχρις ενός βαθμού*, βλ. φρ. *ως ένα βαθμό*.

- *παίρνω βαθμό*, (για στρατιωτικούς ή υπαλλήλους) προάγομαι: «πήρε βαθμό και από πλωτάρχης έγινε αντιπλοίαρχος || πήρε βαθμό κι από υποδιευθυντής έγινε διευθυντής».

- *σε μεγάλο βαθμό*, υπερβολικά: «τα ναρκωτικά έχουν διαβρώσει σε μεγάλο βαθμό τη νεολαία».

- *στο βαθμό που...*, όσο: «θα σε βοηθήσω στο βαθμό που μπορώ».

- *στο βαθμό του δυνατού*, βλ. λ. [δυνατός](#).

- *ως ένα βαθμό*, μέχρι κάποια ορισμένη στιγμή, μέχρι κάποιο ορισμένο σημείο: «ως ένα βαθμό μπορούσα κι άκουγα τη φωνή του που ζητούσε βοήθεια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας